

Nevnd burturúr

Í komandi Summar útgáfunum fara vit at hyggja nærri at børnum, sum eru nevnd burturúr. Vit fregnast um søgurnar handan serligu nøvnini, og hvørjar tankar foreldrini hava gjørt sær, áðrenn børnini finga navn.

Lesarar eru vælkomnir at senda inn uppskot um børn við serligum nøvnum – og søgum tengdar at nøvnunum – til post@sosialurin.fo

Lý

Lý Kastalag Zachariassen, 4 ár

Foreldur:

Arni Zachariassen
og Malan Kastalag

Bústaður:

Gøta

MYND: GVØÐNY MIRIAM GUNNARSSON

Høvdu drúgt kjak um navnið

– TÁ TAÐ KEMUR TIL **NØVN**, KANN **KJAKIÐ** MILLUM **OKKUM** GERAST EITT SINDUR **HEITT**, TÍ VIT HAVA IKKI **HEILT** SAMA **SMAG**, MEN EFTIR **NAKRAR** MÁNAÐIR BLIVU VIT **SAMD** UM **NAVNIÐ**. SOLEIÐIS SIGA **ARNI ZACHARIASSEN** OG **MALAN KASTALAG**, IÐ ERU **FORELDUR** AT FÝRA ÁRA GOMLU **LÝ**

Rannvá G. Fossaberg
rannva@sosialurin.fo

– Eitt barnanavn hevur stóran týðning. Kanska kliché, men navnið skal barnið hava alt lívið, tað er sum eitt fingramerkið foreldrini seta á barn sitt við hugsanum um hvør persónur hetta barnið ferð at vera, sigur Arni Zachariassen.

Tá hann og Malan Kastalag skuldu velja navn til fyrstfødða barnið, høvdu tey nøkur nøvn, teimum dámdi væl, men at finna júst tað rætta, var ikki heilt lætt.

Fyri Arna Zachariassen var tað týðningarmikið, at hann ikki kendi nakran annan við navninum, sum barnið skuldi hava.

– Vit vistu ikki kynið, men av onkrari grund tosaðu ella kjakaðust

vit næstan bara um gentunøvn, minnst foreldrini bæði.

Hava hvør sín smag

– Tá tað kemur til nøvn, kann kjakið millum okkum gerast eitt sindur heitt, tí vit hava ikki heilt sama smag. Arna dámar væl klassisk og ikki norðurlendsk nøvn, men mær dámar best norðurlendsk og føroysk nøvn, sigur Malan Kastalag.

Tað tók nakrar mánaðir av tosi aftur og framm, áðrenn tey bæði blivu samd um eitt navn. Tann eina dagin hugdu tey enn einaferð í navna-bókina, og tá las Arni navnið »Lý«.

– Eitt sindur kliché-agtugt, men tað »var bara tað«. Okkum dámdi tað bæði, so tað kom á listan, sum annars var sera stuttur, hvat okkum báðum dámdi, fortelur Arni Zachariassen.

Maluni dámdi navnið tó so væl, at hon ikki dugdi at ímynda sær annað navn.

– Lý merkir ljós og glotti, og tað var sera sigandi fyri okkum til okkara fyrstfødða barn. Vit høvdu tó ikki avgjört nakað ávíst navn, tí vit ynsktu at hitta hendan nýggja jarðbúgván fyrst. Tá hon so enduliga lá í okkara ørmum, sigur Arni »skal hon ikki bara eita Lý«?, og so bleiv, sigur Malan Kastalag.

Lý og ikki Lý

Tá Arni Zachariassen og Malan Kastalag fortaldu familjuni um navnið, gjørdust tey í fyrstu syftu heldur ovfarin.

– Tey vóru yvrraskað, tí fá høvdu hoyrt navnið áður. Men vit minnst bara til at hava fingið positivar

reaktiónir, navnið var mett serstakt og vakurt. Í dag, duga tey ikki at ímynda sær nakað annað, fortelur Malan Kastalag og leggur afturat, at mamma Arna eitur Lis, og Lý er sostatt á ein hátt uppkallað.

Tá onnur fólk finga navnið at vita, søgdu tey seg ikki hava hoyrt tað áður. Og ofta høvdu tey lyndi til at siga Lý.

– Summi høvdu hug at siga Lý – nakað, sum mong gera, tá Lý verður spurd hvussu hon eitur, men hon er skjót at rættað ein hvønn, sum sigur Lý, »Nei, eg eiti Lý! L-Y!«, sigur Arni Zachariassen og heldur fram:

– Sum foreldur flest, duga vit ikki at ímynda okkara barn við øðrum navnið nú, enn tað hevur. So navnið hevur nógv at siga. Lý er okkara glotti.